

РЕШЕНИЕ

№ 7795

гр. София, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 23.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2563** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) и чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Г. Раи, гражданин на И., [дата на раждане], чрез адв. С. Х. К., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, офис 8 срещу Отказ за издаване на виза по заявление от 13.01.2022г., постановен от Е. М., завеждащ консулска служба в Посолството на Република България в Д., И..

С жалбата се иска отмяна на отказа като незаконосъобразен, немотивиран и неправилен. Излагат се доводи, че административният орган неправилно е приел, че не е доказана целта на посещението на заявителя, както и че липсват доказателства за реално осъществявана дейност от българското дружество. Твърди се, че посещението на жалбоподателя в Република България е с цел проучване на възможностите за реализиране на стоки и услуги при условията на отложено плащане на цената, запознаване с цени, складови помещения, търговци, логистични услуги, митнически складове, възможности за продажби в други държави на Европейския съюз, след вноса на стоките в България, конкуренция, рискове. Решението за сключване на договор за партньорство ще бъде взето след посещението и резултатите от него.

Ответникът – Е. М., изпълняващ правомощията на завеждащ консулска служба в Посолството на Република България в Д., И., чрез юрисконсулт З., прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Посочва, че от събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява, че „Си Си Ес Импекс енд

Инвестмънтс България“ ЕООД няма никаква дейност за периода от 2019г. до 2021г. Обективно се доказва, че дружеството, което е поканило жалбоподателя не извършва реална дейност и не се доказва достоверно целта на заявеното пребиваване. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От представената административна преписка по делото се установява, че жалбоподателят Г. Раи, [дата на раждане], гражданин на И. е подал на 13.01.2022г. в Посолството на Република България в Д., И., Заявление за издаване на виза тип „С“. Като цел на пътуването е посочил „бизнес“.

Към заявлението е приложил копие от националния паспорт, доказателства за организиране на пътуването като самолетни билети, хотелско настаняване, извлечение от банкова сметка за наличности по нея. За доказване на целта на пътуването е приложена покана – декларация от „Си Си Импекс енд Инвестмънтс“ ЕООД от 04.01.2022г., нотариално заверена, както и писмо до визовия център на Посолството на Република България в Д. от „Си Си И. И.“, в което жалбоподателят, в качеството си на маркетинг мениджър на дружеството декларира интерес от проучване и развитие на търговска дейност в България, за което „Си Си Импекс енд Инвестмънтс“ ЕООД му е направило покана, основание за подаване заявлението за издаване на виза. Видно от приложеното Удостоверение за регистрация от 04.02.2020г., издадено от Агенция по вписванията, в търговския регистър на Агенцията е вписано дружество „Си Си Екс Импекс енд инвестмънтс България“ ЕООД с предмет на дейност търговия на едро и дребно, внос и износ, услуги и всички незабранени от закона дейности, съгласно българското законодателство. Едноличен собственик на капитала на дружеството е Х. К., гражданин на И..

Постановен е процесния отказ, връчен на 28. 02. 2022г. Отказът е основан на чл.10, ал. 1 т. 17 от Закона за чужденците в Република България, мотивиран с това, че не са доказани по безспорен начин действителните намерения на апликанта.

В изпълнение на указанията на съда за представяне от страна на ответника на доказателствата, въз основа на които са направени констатациите в отказа за издаване на виза, в хода на съдебното производство е прието писмо от ДА“НС“, с което съдът е уведомен, че е осъществена съгласувателна процедура по подаденото от Г. Раи заявление за издаване на виза, съгласно Глава втора, чл.3, ал. 3 от Инструкция № КОВ – 04 – 02 – 351/15.08.2013г. за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи. В хода на извършените проверки е установено, че дружеството „Си Си Екс Импекс енд инвестмънтс България“ ЕООД, което е отправило поканата до жалбоподателя, никога не е имало и няма назначени служители, видно от извършена справка в НАП. Индийският гражданин Х. К., представляващ дружеството „Си Си Екс Импекс енд инвестмънтс България“ ЕООД има регистрирано излизане от страната на 15.01.2022г. през ГКПП – Аерогара С..

Изискана е информация от ТД на НАП – П. за дейността на „Си Си Екс Импекс енд инвестмънтс България“ ЕООД. Получено е писмо вх.№38203/26.10.2022г., видно от което, дружеството няма подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за периода от 2019г. до 2021г., няма подадени Уведомления по чл. 62, ал.5 от КТ за регистрация на трудови договори в НАП, няма подадени Декларации образец № 1 – Данни за осигурено лице, включително и такива с вид осигурен 14 – за работещи по безтрудова

правоотношения.

Съвкупно преценени, доказателствата сочат, че изводът на административния орган в оспорения отказ за издаване на виза за липса на реално осъществявана дейност от „Си Си Екс Импекс енд инвестмънтс България“ ЕООД е обоснован и правилен.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 28.02.2022г. Жалбата е депозирана до съда на 08.03.2022г., в законоустановения 14 - дневен срок от съобщаването, от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В съдебното производство и съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 вр. с чл.146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен административен орган, при спазване на установената форма, на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е същият с целта на закона.

Съдът приема, че оспореният отказ за издаване на краткосрочна виза вид "С" е издаден от компетентен административен орган. Съгласно разпоредбата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 от НУРИВОВР, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България или от такива представителства на друга държава-членка на Европейския съюз, с която Република България има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи. В тази връзка по делото от страна на административния орган са представени Заповед № Ав – 02 - 2/04.01.2022г., издадена от Посланик Е. Д. в Посолството на Република България в И. Д., с която е определен Е. М., да изпълнява в пълен обем функциите на Завеждащ консулска служба /З./ за консулско длъжностно лице, което да съставя, подписва и връчва /съобщава/ на заинтересованите лица формулярите по образец, посочен приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 и приложение № 8 към чл. 34, ал. 2 от НУРИВОВР. Посланикът е оправомощен със Заповед № 95-00-254/03.10.2011г., издадена на основание чл. 34, ал. 1 и ал. 2 от НУРИВОВР и чл. 5, ал. 3 от Устройствения правилник на Министерство на външните работи вр. чл. 25, ал. 1, 2 и 4 от Закона за администрацията. При тези обстоятелства, съдът намира, че изискването за компетентност не е нарушено. Съгласно чл. 9г, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина, могат да вземат решения за издаване, респективно за отказ за издаване на виза.

Спазена е установената писмена форма на административния акт, отказът е на стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. Административният акт е издаден в предвидената форма и при спазване на административно процесуалните правила за издаването му.

Относно материалната законосъобразност:

Настоящият съдебен състав, намира, че оспореният административен акт е издаден при спазване на материалноправната разпоредба на чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, при наличие на фактически основания за приложението на посочената правна норма.

Визата е отказана на основание чл. 10, ал. 1, т.17 от ЗЧРБ. Съгласно посочената разпоредба се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, който не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно

преминаване, или летищен транзит. Заявената цел на пътуването е бизнес, конкретно интерес от проучване и развитие на търговска дейност в България по покана на „Си Си Импекс енд Инвестмънтс“ ЕООД. Обосновано и законосъобразно е прието, че тази цел на пътуването не е доказана. Няма доказателства „Си Си Импекс енд Инвестмънтс“ ЕООД да осъществява дейност на територията на страната, няма подадени ГДД за периода от 2019г. до 2021г., няма назначени служители нито по трудов договор, нито по граждански договори, а управляващият дружеството и едноличен собственик на капитала е напуснал страната на 15.01.2022г. през ГКПП – Аерогара С.. В обжалвания отказ органът е изписал, че лицето не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване. Съдът счита, че от страна на заявителя не са доказани законовите изисквания, представляващи предпоставка за уважаване на искането за издаване на виза. Изискването за достоверност както на целта на пребиваването, така и на условията на пребиваване на лицето в страната означава представяне на доказателства, които в своята съвкупност следва да обосноват извод за реалност, а не за симулативност на посочените такива в заявлението. В случая няма доказателства, че реално заявената цел на посещението е действителна.

С оглед гореизложеното се установява, че заповедта е постановена от надлежен орган, в производство без допуснати съществени процесуални нарушения, същата е материално-законосъобразна и съответстваща на целта на закона, поради което жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100.00 лв. (сто лева).

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 4 от АПК, Административен съд София - град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Г. Раи, гражданин на И., [дата на раждане], чрез адв. С. Х. К., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, офис 8 срещу Отказ за издаване на виза по заявление от 13.01.2022г., постановен от Е. М., завеждащ консулска служба в Посолството на Република България в Д., И..

ОСЪЖДА Г. Раи, гражданин на И., [дата на раждане] да заплати на Министерство на външните работи сума в размер на 100.00 лв. (сто лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му, пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: